

hvis tilbagevirkende Kraft vil faae langt større Betydning, navnlig for mindre Leiligheder, end man har tænkt sig, og saa er det endda tvivlsomt, om man opnaar den Fordel, man tilsigter. I Maaden, hvorpaa Byggesager blive behandlete i administrativ Henseende, gjør denne Lov ikke nogen Forandring fra det Foregaaende. Anmeldelsen vil blive noget lettet for de Byggende, idet man kan henvende sig til Magistraten med Anmeldelse og Tegninger til nye Bygninger, saaledes at der gennem denne staffles de Oplysninger tilveie, som ellers mindre let kunne staffles. Der findes den Bestemmelse, at Bygningsattester, naar der bygges ved en privat Vej, foruden at alle andre Forpligtelser skulle være opfyldte, først gives, naar vedkommende Eier skaffer Sikkerhed for, at det til Bygningen spændende Fortog er udført paa rette Maade, hvilket skulde oplyses, om fornødent, med Attest fra vedkommende Bro-lægningsinspektør. Jeg tror, at Gjennemførelsen af denne Bestemmelse vil have praktiske Vanskeligheder, og jeg kan heller ikke skjønne, at det vil være muligt for Bro-lægningsinspektøren at have et Skjøn om, hvorvidt et privat Fortog udfor en privat Bygning ved en privat Vej er rigtigt udført. Bygningskommissionen er simplere sammensat end den tidligere. Den nuværende bestaar af 7 Medlemmer; denne foreslaas at skulle bestaa af 5, idet Stadslegen og det ene Medlem, som Justitsministeren udnævner, ere faldne bort. — Jeg har nu antydet haabde Bessaffenheden af de Forandringer, som Lovforslaget i sine store Grundtræk medfører, og de enkelte Steder, hvor jeg tror der er Anledning til at gjøre Forandringer i det. Det er ikke mange, og de ville vistnok ikke være vanskelige at gennemføre.

**Fallesen:** Naar der idag er et noget mindre Antal Medlemmer tilstede, end der pleier, er det selvfølgelig ikke af Mangel paa Interesse for denne Lov. Jeg tvivler ikke om, at det høie Thing er sig bevidst den overordentlige Betydning, som en Byggelov har for en stor, befolklet By, der tillige er Hovedstad, ikke blot for Hovedstadens Beboeres Velvære, men ogsaa i mange andre Henseender. At der i en saadan Byggelov tages Hensyn til Beboernes Velvære, til deres Sundhed, til deres Skjønhedsjands, det er jo af allerstørste Interesse i civilisatorisk Henseende og ogsaa i andre Retninger. Det vilde maasse være muligt i en Lov at tage alle saadanne Hensyn, saa at alle de Onsker bleve opfyldte, man kunde stille i sanitær og i Skjønhedshenseende, naar der ikke var det, at man maatte tage Hensyn til Cierne, at man maatte vaage over rene private Interesser. Det er denne Vanskelighed, der, som det forekommer mig, finder Sted ved denne Lov, nemlig den at tage det rette Hensyn til Alt, hvad der

skal tages Hensyn til ved Bygninger, og samtidig frede om de Interesser, som ere tilstede og som man selvfølgelig bør tage Hensyn til. Hvad selve Loven angaar, er den jo en Samling af Enkeltheder, og jeg skal aldeles ikke komme ind derpaa, da jeg jo antager, at Loven vil komme i et Udvalg, og der ialtsald ved 2den Behandling vil være rig Leilighed til at komme ind paa mange Detailler, som man kunde ønske anderledes. Jeg har kun villet tillade mig at sige disse Par Ord, fordi jeg for mit Vedkommende har en saa stærk Tro paa, at en By, der er bygget, som den skal være, er et væsentligt Moment med Hensyn til Folkets hele Fremgang i Kultur, fordi det har en langt større Betydning, end man i Reglen tillægger det, at en By er bygget saaledes, som den bør være, saaledes at der er taget alle de Hensyn, som man i Nutiden kan tage ved en saadan By.

**Krieger:** Da jeg ved forskellige Leiligheder har været opfordret til at sætte mig ind i de i dette Lovforslag behandlede Forhold, og de have en ikke ringe Interesse for mig, er der forskellige Punkter, hvorom der kunde være nogen Anledning for mig til at udtale mig, dersom denne Lov ikke havde den Karakter, som med fuld Fryde er fremhævet af begge de ærede Medlemmer, der have havt Ordet, nemlig, at den bestod af en Samling Enkeltheder, som saare lidet egne sig til at drøstes ved en 1ste Behandling, fordi de ikke let kunne bringes ind under noget almindeligt Synspunkt. Derfor skal jeg heller ikke gaa ind paa saadanne Enkeltheder hverken paa et eller andet Punkt, hvor jeg ikke er ganske enig med det ærede fongervalgte Medlem, som først havde Ordet (Kajser), ei heller skal jeg dvæle nærmere ved andre Punkter, som kunde forjæne senere at komme under Overveielse, saasom § 41 og § 58, med hvis sidste Sætning: „Rjøkkenrenden skal være aaben foroven eller udmunde i et Skorstensrør“ det neppe kan hænge rigtigt sammen. Jeg vil derfor indskrænke mig til en mere almindelig Bemærkning. Det kunde maasse synes paa-faldende, at der i et forholdsvis saa kort Tidrum som 25 Aar nu for 3die Gang foreligger Migsdagen til Behandling en sammenhængende Række Bestemmelser om Byggesforholdene i Kjøbenhavn. Den første Lov var fra 1856, senere kom der en almindelig Revision 1871, til hvilken der sluttede sig en enkelt, ikke uvigtig Bestemmelse fra 1875, og nu foreligger der atter et sammenhængende Bygningslovsforslag. I Virkeligheden tror jeg dog, at man slet ikke skal undre sig over, at disse Forslag saaledes gjentage sig, end sige beklage det. Jeg tror tværtimod, at man maa paaskjønne dem. Paa den ene Side turde der heri ligge et Bevis for, at man gaar findigt frem. Som den ærede